

forsyningsområder. Virksomhederne har hidtil varetaget dette uden eksplicite lovbestemmelser.

Ændringen skal ses i sammenhæng med indførelsen af konkurrence i elforsyningen. Det anses for formålstjenligt at lovfæste forsyningspligten, når distributionsvirksomhederne får mulighed for at indgå aftaler om direkte køb af elektricitet.

Med eldistributionsvirksomheder menes ifølge *stk. 2* virksomheder, der har til formål gennem egne net at forsyne forbrugerne i et nærmere afgrænset forsyningsområde.

Der indføres ikke bevillinger for distributionsvirksomhederne, men med henblik på at skabe klarhed over forsyningsforpligtelserne skal virksomhederne efter *stk. 3* underrette miljø- og energiministeren om omfanget af deres forsyningsområder indenfor en af ministeren fastsat frist.

Elforsyningsvirksomhederne har etableret deres forsyningsgrænser ved indbyrdes aftale. Endvidere har de etableret voldgiftaftaler om grænsetvister, ligesom miljø- og energiministeren efter lovens § 14 kan mægle i sager om grænsedragning og samarbejde mellem elforsyningsvirksomhederne.

Bestemmelserne i nr. 5 gælder ikke for transformerforeninger, d.v.s. virksomheder indenfor en distributionsvirksomheds område, som køber elektricitet af pågældende distributionsvirksomhed med henblik på viderefordeling til en mindre kreds af forbrugere. Den distributionsvirksomhed, indenfor hvis område transformerforeningen er beliggende, har forsyningspligt også overfor transformerforeningen.

Til nr. 6

Ved lov nr. 1088 af 20. december 1995 blev der indført bestemmelser i § 9 a, stk. 1, om aftagepligt og afregning fra decentrale kraftvarmeanlæg og fra elproduktionsanlæg, der anvender biogas, affald eller andre fornyelige brændsler eller vedvarende energi, dog ikke vindkraft.

Det er ikke anset for rimeligt, at elforsyningsvirksomhederne skal betale elektriciteten fra disse anlæg efter de nævnte afregningsregler, samtidig med at ejeren af anlægget efter de foreslåede bestemmelser i § 9 d kan købe elektricitet til forbrug ved en direkte købsaftale med andre elforsyninger.

Der foreslås derfor indsat en bestemmelse som § 9 a, stk. 2, hvorefter aftagepligten nedsættes i det omfang, der leveres elektricitet ved en aftale om direkte køb af elektricitet til det forbrugssted, der er tilknyttet det pågældende anlæg.

Til nr. 7

§ 9 d

I *stk. 1-3* angives, hvilke parter der har adgang til at indgå aftaler om direkte levering af elektricitet, d.v.s. aftaler om levering med andre end hidtidige leverandør.

Det følger af *stk. 1-2*, at eldistributionssvirksomheder med en årlig afsætning over 100 GWh og forbrugere med et årligt elforbrug pr. forbrugssted på mindst 100 GWh kan indgå aftale om direkte levering af elektricitet med danske elproduktionsvirksomheder med en årlig produktion over 100 GWh eller med udenlandske elleverandører.

Forbrugerne har adgang til direkte køb, hvis årsforbruget for den enkelte forbruger er mindst 100 GWh pr. forbrugssted, beregnet ud fra sidste års faktiske forbrug. Det forudsættes, at der kun er en enkelt forbruger pr. forbrugssted, og det er således ikke hensigten, at flere forbrugere, som hver ligger under grænseværdien, skal kunne omgå bestemmelserne ved at etablere et fælles forbrugssted.

Hidtil har forbrugerne kun kunnet aftage elektricitet fra den elforsyning, i hvis forsyningsområde de er beliggende. Distributionsvirksomhederne har ifølge indbyrdes aftaler kun aftaget elektricitet fra den elproduktionsvirksomhed, som de er medejere af. EL-SAM og ELKRAFT har hidtil varetaget im- og eksport af elektricitet.

Endvidere kan danske elproduktionsvirksomheder med en årlig produktion over 100 GWh efter *stk. 3* indgå aftaler om direkte salg indbyrdes og med de nævnte kategorier samt aftaler om direkte køb og salg med udenlandske elforsyninger.

Grænsen på 100 GWh i *stk. 1-3* vil blive opgjort ud fra sidste års faktiske mængder.

Miljø- og energiministeren kan efter *stk. 7* efter forelæggelse for Folketingets Enerkipolitiske Udvalg fastsætte lavere grænseværdier end de ovenfor nævnte. Det forudsættes, at beføjelsen udmøntes i takt med udviklingen i EU-reguleringen.

De nævnte parter kan indgå aftaler direkte eller via mellemmand, men disse har ikke selvstændige beføjelser efter de foreslåede regler.

Gennemførelsen af en direkte elleveringsaftale forudsætter, at parterne imod betaling får adgang til at benytte det mellemliggende net til at transportere elektriciteten (netadgang). Efter forslaget *stk. 4* skal elforsyningsvirksomhederne forhandle med de i *stk. 1-3* nævnte parter om netadgang. Om procedurerne henvises til bemærkningerne til *stk. 6* nf.

Elforsyningsvirksomhederne må ikke under forhandlingerne udnytte deres stilling på en måde, der medfører eller vil kunne medføre skadelige virkninger.